

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. S. od dnia 4 września 2014 r. jako pracownik nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) D. A.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał na krótki okres pomiędzy zatrudnieniem A. S. (4 września 2014 r.) , a wystąpieniem niezdolności do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży (13 października 2014 r.).Organ rentowy wskazał ,że A. S. została zatrudniona na stanowisku spedytora w oparciu o umowę o pracę na czas określony od dnia 4 września 2014 r. do 3 września 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy i z wynagrodzeniem w wysokości 2 000,00 zł brutto miesięcznie. W ocenie organu rentowego, brak jest , w niniejszej sprawie, dowodów potwierdzających rzeczywiste wykonywanie pracy przez A. S. , a ponadto pracodawca nie miał realnej potrzeby zatrudnienia pracownika na powierzonym jej stanowisku (płatnik składek mając świadomość długiej nieobecności w pracy A. S. nie zatrudnił pracownika na jej miejsce). W ocenie organu rentowego celem nawiązania stosunku pracy nie było jego zrealizowanie , a jedynie uzyskanie świadczeń wypłacanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/decyzja k.62 - 69 akt ZUS/

W dniu 18 marca 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie A. S. od w/w decyzji , w którym wniosła o jej zmianę . A. S. wskazała ,że firma (...) należy do jej szwagra oraz ,że D. A. zatrudnił ją z uwagi na zaufanie jakim ją darzył. Skarżąca wskazała ,że płatnik składek nie miał potrzeby zatrudnienia jej na okres próbny , ponieważ wiedział ,że A. S. szybko nauczy się nowych obowiązków. Wnioskodawczyni zaznaczyła ,że posiadała doświadczenie w pracy biurowej , a jako brak udzielenia jej upoważnienia do podpisywania dokumentów wskazała krótki okres zatrudnienia.

/odwołanie k.2-3/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 16 kwietnia 2015 r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.5-6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek D. A., prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...), a przedmiotem jej działalności jest świadczenie usług w zakresie drogowego transportu towarów. W ramach prowadzonej działalności płatnik składek zatrudnia 6 kierowców. Siedziba firmy mieści się w K..

/okoliczności bezsporne/

A. S. urodziła się (...), legitymuje się wykształceniem średnim – ukończyła Technikum Gastronomiczne im. I Armii Wojska Polskiego w Ł.. A. S. jest siostrą żony płatnika.

/okoliczności bezsporne/

Z uwagi na znaczną ilość obowiązków i konieczność pomocy, m.in. przy wystawianiu faktur , D. A. postanowił zatrudnić pracownika.

/zeznania zainteresowanego min.00:12:52 – 00:22:35 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. , płyta CD k.205 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:34:45 – 00:52:37 protokołu rozprawy z dnia 14 października 2015 r. , płyta CD k.57/

W dniu 4 września 2014 r. pomiędzy D. A. , a A. S. została zawarta umowa o pracę na czas określony od 4 września 2014 r. do 3 września 2016 r. W treści umowy wskazano, że A. S. będzie świadczyć pracę na stanowisku spedytora w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w wysokości 2 000,00 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania obowiązków pracowniczych wskazano siedzibę płatnika , a także miejsce zamieszkania wnioskodawczynie.

/umowa o pracę k.44 akt ZUS/

W chwili zawierania ww. umowy , A. S. nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych ; nie pozostawała także w rejestrze osób bezrobotnych.

/okoliczność bezsporna/

Płatnik składek zgłosił A. S. do ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w dniu 4 września 2014 r.

/ustalenia w aktach ZUS/

W chwili zawierania powyższej umowy o pracę, o fakcie ciąży wnioskodawczynie, wiedziała zarówno ona jak i płatnik.

/okoliczność bezsporna/

Ciąża wnioskodawczynie została stwierdzona w dniu 25 sierpnia 2014 r.

/dokumentacja medyczna k.21/

W dniach od 1 do 3 września 2014 r. wnioskodawczynie była hospitalizowana z uwagi na rozpoznane u niej poronienie zagrażające.

/dokumentacja medyczna k.30/

Występujące, w trakcie ciąży, incydenty związane z krwawieniem, uniemożliwiały pacjentce podejmowanie aktywności zawodowej przez pewien czas od wystąpienia takiego zdarzenia.

/zeznania świadka K. M. min.00:08:59 – 00:23:05 protokołu rozprawy z dnia 9 listopada 2016 r. , płyta CD k.189/

Przyjmowanie leków na podtrzymanie ciąży stanowi przeciwwskazanie do wykonywania aktywności zawodowej. W przypadku unormowania stanu zdrowia, możliwym jest wykonywanie lekkich czynności.

/zeznania świadka P. K. min.00:07:27 – 00:30:18 protokołu rozprawy z dnia 4 lipca 2016 r. , płyta CD k.146/

Zaświadczenie lekarskie z dnia 4 września 2014 r., wskazuje na brak przeciwwskazań do wykonywania przez wnioskodawczynie obowiązków pracowniczych na stanowisku spedytora – praca przy komputerze.

/zaświadczenie lekarskie k.42 akt ZUS/

Do powierzonych wnioskodawczynie obowiązków pracowniczych należało:

- organizowanie transportów.
- sporządzanie faktur według zleceń.
- sporządzanie dokumentów przewozowych.
- wprowadzanie danych do systemu.

- organizacja i bieżąca obsługa zleceń.
- monitorowanie realizacji zleceń.
- pozyskiwanie nowych klientów.

/zakres czynności i obowiązków pracownika k.56 akt ZUS/

Powierzone czynności A. S. **wykonywała jedynie w biurze firmy** płatnika w godzinach **od 8 do 16**. Wnioskodawczyni realizowała zawartą umowę o prace w oparciu o podporządkowanie pracownicze wobec płatnika: wykonywała jego polecenia, wskazówki, pouczenia, merytoryczne żądania; czynności wykonywane przez wnioskodawczynię wymagały akceptacji płatnika. Podstawowym obowiązkiem pracowniczym, powierzonym A. S. i realizowanym przez nią, **była praca przy komputerze przy wyszukiwaniu przez nią ładunków do transportu – w ramach komputerowego portalu „Giełda (...)”**. A. S. **pozostawała w stałym kontakcie z kierowcami i informowała ich zarówno o miejscu załadunku jak i wyładunku towaru. Wnioskodawczyni zajmowała się przygotowaniem dokumentów (m.in. kilometrówek, faktur, delegacji), które następnie przedstawiała pracodawcy do akceptacji.** Wnioskodawczyni realizowała swojej obowiązki osobiście.

A. S. nie wykonywała obowiązków pracowniczych w weekendy.

/zeznania świadka S. N. - e-protokół rozprawy z dnia 11.01.2016r. – płyta k. 75, zeznania świadków: I. C., K. A., M. B. e-protokół rozprawy z dnia 27.04.2016. – płyta CD k. 122, zeznania wnioskodawczyni min.00:02:55 – 00:12:52 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r., płyta CD k.205 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:05:12 – 00:34:45 protokołu rozprawy z dnia 14 października 2015 r., płyta CD k.57 oraz zeznania płatnika.00:12:52 – 00:22:35 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r., płyta CD k.205 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:34:45 – 00:52:37 protokołu rozprawy z dnia 14 października 2015 r., płyta CD k.57/

Podczas obecności w pracy, wnioskodawczyni zajmowała się wystawianiem faktur oraz wyszukiwaniem ładunków w portalu (...), korzystając z konta komputerowego - płatnika. Wdrożeniem wnioskodawczyni do wykonywania powierzonych jej obowiązków, zajmował się D. A..

/zeznania świadka K. A. min.00:09:45 – 00:27:56 protokołu rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 r., płyta CD k.122/

A. S. zajmowała się wyszukiwaniem zleceń, a także kontaktem telefonicznym z kierowcami znajdującymi się w trasie (m.in. zlecając powroty czy też przekazując informacje o załadunku). Powierzone czynności wykonywała w siedzibie firmy płatnika w stałych godzinach; portal Giełda (...) jest aktywny tylko od godziny 16. Przed wyjazdem w trasę, wnioskodawczyni przekazywała kierowcom (każdy z samochodów był obsługiwany przez dwóch kierowców) stosowne zlecenia. Po powrocie z trasy, kierowcy przekazywali wnioskodawczyni dokumenty. Do połowy października 2014 r. firma płatnika była w posiadaniu 2 samochodów oraz zatrudniała 4 kierowców. W związku z nabyciem samochodu zatrudniono 2 kierowców.

/zeznania świadków : S. N. min.00:06:01 – 00:18:22 protokołu rozprawy z dnia 11 stycznia 2016 r., płyta CD k.75, K. A. min.00:09:45 – 00:27:56, I. C. min.00:27:56 – 00:42:58 oraz M. B. min.00:44:03 – 01:01:38 protokołu rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 r., płyta CD k.122/

A. S. podpisywała listy obecności w pracy.

/listy obecności k. 24 - 27 akt ZUS/

B. K. był zatrudniony u płatnika składek od listopada/ grudnia 2015 roku przez okres 3 miesięcy na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy.

/zeznania B. K. min.00:06:32 – 00:09:45 protokołu rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 r. , płyta CD k.122/

W 2014 r. A. S. nie logowała się w portalu „ (...) EU” jako użytkownik podmiotu (...) D. A. (jako użytkownicy figurowali D. A. oraz K. A.).

/zestawienie k.180 – 186/

A. S. była niezdolna do pracy od dnia 13 października 2014 r. do dnia 19 października 2014 r. ; od dnia 29 października 2014 r. do 3 listopada 2014 r. ; od dnia 17 listopada 2014 r.

/ustalenia w aktach ZUS , listy obecności k.24 - 27 akt ZUS/

Zatrudnienie pracownicze w firmie (...) D. A. kształtuje się następująco:

- K. A. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 3 grudnia 2012 r.
- I. C. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 22 kwietnia 2014 r.
- M. B. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 2 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2014 r.
- M. Ż. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 1 października 2013 r.
- S. N. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 13 października 2014 r. do 12 lipca 2015 r.
- B. K. zatrudniony na stanowisku kierowcy od 17 października 2014 r. do 16 stycznia 2015 r.

Wynagrodzenie ww. pracowników zostało określone w kwocie minimalnego wynagrodzenia.

/wykaz pracowników k.37/

W 2014 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej firma (...) D. A. osiągnęła przychód w wysokości 1 876 164,33 zł , co przy uwzględnieniu kosztów uzyskania przychodu w kwocie 1 746 954,60 zł dało dochód w wysokości 129 209,73 zł.

/roczne zeznanie podatkowe k.39 – 40/

Podczas nieobecności wnioskodawczyni w pracy, płatnik składek nie zatrudnił pracownika i samodzielnie wykonywał obowiązki wykonywane przez A. S.. Płatnik oczekuje na powrót A. S. do pracy.

/zeznania zainteresowanego min.00:12:52 – 00:22:35 protokołu rozprawy z dnia 6 lutego 2017 r. , płyta CD k.205 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:34:45 – 00:52:37 protokołu rozprawy z dnia 14 października 2015 r. , płyta CD k.57/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, a także w oparciu o zeznania świadków: K. A. , S. N. , I. C. , M. B. ,K. M. , P. K. oraz wnioskodawczyni i płatnika. Sąd nie wziął natomiast pod uwagę zeznań B. K. , gdyż został on zatrudniony już po powstaniu u wnioskodawczyni niezdolności do pracy. Świadek ten nie miał zatem wiedzy co do wykonywanych przez wnioskodawczynię czynności w ramach spornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, potwierdził, że A. S. podjęła i **faktycznie wykonywała pracę** w firmie (...). Sąd uznał ,iż zarówno zeznania wnioskodawczyni jak i płatnika oraz I. C., K. A. , M. B. , są spójne , konsekwentne , logiczne i znajdują potwierdzenie w dokumentach załączonych do akt. Z zeznań tych wynika wprost czym zajmowała się wnioskodawczyni w trakcie wykonywania pracy. Nie budzą również zastrzeżeń Sądu okoliczności, jakie legły u podstaw zatrudnienia wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy wnioskodawczyni faktycznie podjęła i wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze z tytułu zatrudnienia w firmie (...).

Zgodnie z **art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1** ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy, **zgodnie z art. 22 § 1 k.p.** pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartą przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art. 22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W kwestii cech, odróżniających umowę o pracę od innych umów, ukształtowało się bardzo bogate orzecznictwo sądowe. Przede wszystkim, zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony (art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.), kierując się nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji (por. wyrok SN z 13 kwietnia 2000 r., I PKN 594/99, OSNAPiUS 2001 nr 21, poz. 637). Zatrudnienie nie musi mieć charakteru pracowniczego. Praca może być bowiem świadczona także na podstawie umów cywilnoprawnych (por. wyrok SN z 9 grudnia 1999 r., I PKN 432/99, OSNAPiUS 2001 nr 9, poz. 310). Decydujące jednak znaczenie należy przypisać woli stron i zamiarowi ukształtowania w określony sposób treści łączącego je stosunku prawnego, zamiarowi towarzyszącemu zawarciu i kontynuowaniu stosunku umownego. Dopiero w razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym - nazwanym przez nie umową o pracę - zdecydowanie nie występowały elementy typowe dla stosunku pracy (art. 22 k.p.), występowały natomiast elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania), nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę. Wówczas, dla ustalenia, że stron nie łączył stosunek pracy, nie jest konieczne precyzyjne nazwanie łączącej strony umowy cywilnoprawnej (por. wyrok SN z 14 lutego 2001 r., I PKN 256/00, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 564).

Umowa, na podstawie której jest świadczona praca, nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004 nr 2, poz. 30). W świetle art. 22 § 1¹ k.p. oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie przyjętych przez jej strony postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozorów innej umowy, lecz także na podstawie faktycznych warunków jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010 r. I PK 8/10, LEX nr 602668/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych, wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140/. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy /opubl. Wokanda 2006/4/26, Lex 177165/. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z dnia 7 marca 2006 r. sygn. I PK 146/05 Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się

osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego /opubl. OSNP 2007/5-6/67/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 k.p formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 r. sygn. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

Przy czym, nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl. OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004, M.P.Pr. (...)/.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej w dniu 4 września 2014 r. pomiędzy D. A. , a A. S. stojąc na stanowisku, iż podpisanie umowy o pracę oraz zgłoszenie A. S. do ubezpieczeń społecznych były czynnościami pozornymi dokonanyymi jedynie w celu uzyskania przez nią świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między D. A. a A. S., umowa o pracę , w opisany przez strony sposób nie była realizowana. Całokształt okoliczności wskazuje jednoznacznie ,że stanowisko przedstawione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. Podkreślić należy ,że w chwili zawierania spornej umowy o pracę, wnioskodawczyni miała świadomość faktu zajęcia w ciężę i mogących pojawiać się powikłań , to jednak powierzone jej obowiązki pracownicze nie wymagały od niej znacznego wysiłku fizycznego. Wszystkie powierzone bowiem A. S. obowiązki pracownicze sprowadzały się do wykonywania typowych prac biurowych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje ,że wnioskodawczyni **faktycznie wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze od dnia 4 września 2014 r.** do momentu powstania u niej czasowej niezdolności do pracy. Specyfika działalności firmy płatnika sprawiała ,że czynności jakie wykonywała wnioskodawczyni sprowadzały się do wyszukiwania zleceń transportu towarów , informowania kierowców o miejscu załadunku jaki i wyładunku towaru , a także do przygotowywania

stosownej dokumentacji. Co istotne również, wnioskodawczyni pozostawała pod stałym kierownictwem pracodawcy i stosowała się do wydawanych przez niego poleceń.

Sąd pragnie jednocześnie zwrócić uwagę, że nawet gdyby przyjąć, iż rzeczywistym celem zawartej umowy o pracę była wyłącznie chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego (bądź uzyskania wyższych świadczeń), jako cel podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, **jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana**, a **tak było w przypadku A. S.** Chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jako motywacja do podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, a dążenie kobiety ciężarnej do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę, ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu jego obejście, jeżeli umowa ta prowadzi do faktycznej realizacji zatrudnienia spełniającego cechy stosunku pracy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić/por. wyroki: z dnia 13 maja 2004 r. II UK 365/2003 Monitor Prawniczy 2006/5 str. 260; z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/2004 OSNP 2005/15 poz. 235; z dnia 28 kwietnia 2005 r. I UK 236/2004 OSNP 2006/1-2 poz. 28, z dnia 9 sierpnia 2005 r. III UK 89/2005 OSNP 2006/11-12 poz. 192; z dnia 24 stycznia 2006 r. I UK 105/2005, z dnia 14 lutego 2006 r. III UK 150/2005; z dnia 30 maja 2006 r. II UK 161/2005, z dnia 2 czerwca 2006 r. I UK 337/2005 Wokanda 2006/12 str. 29; z dnia 8 stycznia 2007 r. I UK 207/2006/

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję ZUS zmienił i orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku, że A. S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik D. A. od dnia 4 września 2014 roku.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz A. S. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od 1 stycznia 2016 roku obowiązuje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804 z późn. zm.). Zgodnie z treścią §21 ww. rozporządzenia do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należy zatem ustalić na podstawie §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013 roku, poz. 490 z późn. zm), przy uwzględnieniu treści §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078).

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do ich zwrotu w przypadku wniesienia apelacji.
3. Doręczyć pełnomocnikowi ZUS odpisy protokołów rozpraw.

S.B.